

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De annuntiatione diuæ Mariæ Virginis, Sermo CXL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

remissio tunc vera, quando abolebitur etiam necessitas ipsa peccandi: quando pereunte immunditia verè mundus iam vocabitur mundus: quando redeunte vita mors non erit: quando regnante Christo diabolus iam peribit. Orate fratres, & ut nobis dominus augeat fidem, quatenus hæc bona credere, videre, & tenere possimus.

De annuntiatione diuæ Mariae Virginis, Sermo CXL,

Satis modo sit oculorum nostrorum pura acies, ut possit in diuini ortus intendere claritatem: nam si nascentis iubar Solis oculorum nostrorum vix suffert sanitas tota, vel puritas, quanta interni visus est preparanda sinceritas, ut splendorem iui ferre possit orientis & radiantis authoris: *In sexto autem mense missus est, inquit, Angelus Gabriel in ciuitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph.* Locum, tempus, personam, sanctus Euangelista designat, ut relationis veritas manifestis ipsarum rerum comprobetur iudiciis. *Missus est, inquit, Angelus ad Virginem desponsatam.* Ad virginem DEVS aligerum portitorem mittit: nam dat arrham, dotem suscipit, qui fert gratiam: fidem refert, & tradit munera virtutis, qui mox virginei consensus resoluit sponsonem. Petuolat ad sponsam festinus interpres, ut à Dei sponsa humanæ desponsationis arceat, & suspendat affectum, neque auferat ab Ioseph virginem, sed reddat Christo, cui est in utero pignorata cum fieret. Christus ergo suam sponsam recipit, non præripit alienam: nec separationem facit, quando suam sibi totam iungit in vno corpore creaturam. Sed quid egerit Angelus audiamus: *Ingressus est ad eam, dicit: Ave gratia plena: dominus tecum.* In hac voce

Luc. 2.

voce oblatio est, oblatio muneris, non simplex salutationis officium. *Aue.* Hoc est accipe gratiam. Ne trepides, ne sis sollicita de natura. *Gratia plena.* Quia in aliis gratia, in te tota gratiæ pariter veniet plenitudo. *Dominus tecum.* Quid est in te dominus? Quia ad te non visitandi studio venit, sed in te nouo nascendi illabitur sacramento. Adiecit cõgrue. *Benedicta tu in mulieribus.* Quia in quibus Eua maledicta puniebat viscera, tunc in illis gaudet, honoratur, suspicitur Maria benedicta. Et facta est vere nunc mater viuentium per gratiam, quæ mater exitit morientium per naturam. *Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius.* Quid est quod personam videt & de sermone turbatur? Quia venerat Angelus blandus in specie, foris in bello: mitis in habitu, in sermone terribilis: humana proferens, diuina repromittens. Vnde & Virginẽ, quã leuiter visus sollicitauerat, nimium turbauit auditus: & quam missi præsentia parum mouerat, concussit toto pondere mittentis authoritas. Et quid plura? Mox sensit in se supernum suscipi Iudicem, vbi ante iam cœlestem vidit, & contemplata est metatorem. Quamuis enim blando motu, affectu pio, Virginem sibi Deus in matrem, seruam sibi verteret dominus in parentem: turbata sunt tamen viscera, mens refugit, ipsa est tremefacta conditio; cum Deus, quem tota creatura non capit, totam se intra pectus recepit, & condidit humanum. *Et cogitabat, ait, Virgo, quæ esset ista saluatio.* Aduertat vestra charitas, vt diximus, consensisse Virginem saluationi non verborum, sed rerum, & vocem fuisse non communis obsequij, sed supernæ vim totã fuisse virtutis. Cogitat ergo Virgo, quia cito respondere est facilitatis humanæ, cogitare verò ponderis est maximi, & iudicij permaturo.

H h tis

tis ignorat ille, qui huius Virginis mentē non stupet,
 animum non miratur, pauet cœlum, tremunt angeli,
 creatura non sustinet, natura non sufficit, & vna puel-
 la sic Deum in sui pectoris capit, recipit, oblectat ho-
 spitio, vt pacem terris, cœlis gloriam, salutem perdi-
 tis, vitam mortuis, terrenis cum cœlestibus paren-
 telam, ipsius Dei cum carne commercium, pro ipsa
 domus exigat pensione, pro ipsius vteri mercede con-
 quirat, & impleat illud Prophetæ: Ecce hæreditas Do-
 mini, filij merces fructus ventris. Sed iam se conclu-
 dat sermo, vt de partu Virginis, donante Deo, & in-
 diligente tempore, gratius proloquamur.

Psal. 126

De incarnatione Christi, Sermo C XL I.

Quantum secretum cubiculi sit regalis, quali
 reuerentia, quo tremore locus habeatur, vbi
 ipsa Principis requiescit potestas, quam nulli extra-
 neo, immundo nemini, nulli infideli pateat illuc, &
 permittatur accessus, quam munda, quam casta, quam
 fidelia, ibidem præstolentur obsequia, imperialis au-
 læ manifestis docetur insignibus. Quis ad ipsas pa-
 latij fores vilis, quis propinquat indignus? Certè ad
 thalamum sponsi nisi satis proximus, nisi satis inti-
 mus, nisi bonæ conscientie, nisi laudabilis famæ, ni-
 si probabilis vitæ nullus admittitur. Intra thalamum
 vero ipsum virginem Deus capit solâ: suscipitur sola
 virginitas illibata. Vnde, ô homo, his admonitus ex-
 emplis, æstima quis sis, quantus sis, qualis sis, & tunc
 demum cogita, vtrum possis Dominicæ natiuitatis
 penetrare secretum, vtrum merearis ad illius pecto-
 ris cubiculum peruenire: vbi tota superni Regis, tota
 diuinitatis requiescit maiestas, vtrum debeas huma-
 nis oculis, corporeis sensibus, conceptum virginis
 temerarius discussor attendere: vtrum possis ipsas
 Dei